

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. No 232.

Tolvte Session.

56de Møde.

Lovendagen den 8de December Kl. 12.

(Fortsat.)

Ischering (fortsat): Enhver industriel Virksomhed indeholder i en væsentlig Grad et Lykkespil. Den kan give et meget godt Udbytte, og det ærede Medlem er selv et Exempel derpaa; han har begyndt med Intet og arbejdet sig frem, og han anførte det Samme om sin ærede Ven ligeoverfor (C. Petersen). Det er af den Slags, vi skulle have Mange, Folk, som vove sig ind i det industrielle Liv; men den langt overveiende Deel regner efter, hvad der giver meest, og vælger den sikreste Vej. I Gjennemsnit erhverves der, og er der hidtil her i Landet, erhvervet en gunstigere Stilling for Embedsmændene, saaledes som de ere pensionerede, Enkensionen og Understøttelser til efterladte Børn iberegnet, end for Folk i hvilken som helst anden Livsstilling, og var det anderledes, saa vilde der ikke behøves en Beregning, men der vilde være en Fornemmelse, som vilde sige: Jeg betræder en anden Vej; thi naagtet jeg der har Lykkespillet, saa er dette dog oftere gunstigt end ugunstigt. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Schytte) har sagt: Jeg har levet af Vidt, jeg har levet af 400 Rd., jeg har været Skriver; men maa jeg spørge det ærede Medlem, hvormange Skrivere har han kendt, der ere blevne til en saa formuende Mand som han, der kan statte 4,000 Rd. til Staten; tør han nægte, at der for 1 Skriver, der kommer saavidt, er der 40,

som ere bøde under Trældom og under ringe Kaar? Der gaaer Skrivere i Hundredviis tilgrunde; thi der er saa Ting, hvorved Folk saaledes skrive Anden og Legemet fra sig som gennem langvarige Skriverforretninger. Derfor er det, at vi skulle være varsomme med at sætte Præmier, og høie Præmier paa at afdrage den bedre Ungdom fra den Virksomhed, der alene kan staffe Samfundet det Liv, hvortil det trænger.

J. A. Hansen: Der er ingen som helst Modsigelse mellem den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thune) og mig angaaende Anerkjendelsen af Opdragelsens store Nytte og af den store Magt, der ligger i Kundskab, men da den ærede Rigsdagsmand første Gang havde Ordet, gjorde han gjældende, at hvad der blandt Andet skulde lede til at gaae ind paa Regeringsudkastet, var den Betragtning, at Embedsmændene havde sat Capitaler i deres Sønners Opdragelse ved at føre dem frem ad den videnskabelige Vej, og, som jeg antager han meente, ad Embedsbanen; derfor skulde man lønne Embederne saaledes, at deres Søner, naar de kom i Embeder, kunde have tilbørlig Fordeel af de Capitaler, deres Forældre havde sat i deres Opdragelse. Dertil svarede jeg, at dersom Folk satte deres Capitaler i deres Sønners Opdragelse for at staffe dem gode og rigelige Embeder, saa havde de ingen Grund til at beklage sig, naar denne Speculation mislykkes. Naar den ærede Rigsdagsmand nu erkjender, at Børnene i selve Erhvervelsen af Kundskaberne have faaet rigelig Erstatning for de Capitaler,